

Кајоко Јамасаки

СКРИВЕНО ЈУТРО

АРБОС

На обали
никог нема.

Огулили су
дрво које је допловило.

Дебло има крављи мирис,
боје вечерњег руменила.

(Само ти у призору недостајеш.)

3. 11. 1999.

КРАЈ ВОДЕ

Осим руже и тебе
шта ми треба?

Сенка камен
дрхти на води

Испуњена нашим осећањем,
река благо тече.

(ја сам зимска ружа.)

3. 11. 1999.

НОВЕМБАР, ПОСЕЋУЈЕ НАС ПОЗНА КИША...

Ономад
поменусмо напуштenu башту.

Дарујем ти
плод, јабуку.

Али не знамо где је бунар:
само слушамо шум ледене кише.

14. 11. 1999.

ХТЕЛА САМ ДА ТИ НЕШТО КАЖЕМ, НА ПРИМЕР, О ВОДИ...

На зимској обали
непрестано се мења призор.
Иза јаблана појавио је човек.

С црним кофером,
да ли се враћа или полази?
На реци се не види брод.

На траву, крај воде,
слеће птица:
схвати си да сам то ја.

10. 11. 1999.

ПЕРСИЈСКА МАЧКА

За мачју тугу
напотребан је разлог.

Месец је сувише високо,
сребрна риба,

море без иједне прилике,
откинуто лугме.

У потрази
за скровиштем,

мачка нестаје
у огледалу без твога лика.

На степеништу
млеко је још топло...

(Реци ми
где сам...)

19. 11. 1999.

ЗНАКОВИ НА ВОДИ

Типина ме зове:
Принео сам јој речи.

Обавијена светлошћу,
речи се враћају у мук.

Типина ме пева:
постао сам храст.

20. 11. 1999.

ПРИЗОР Б

Жена с истока
не носи кофер.

Простире море,
затим небо.

Јутарња светлост
тихује.

На пешчари ни чамца
ни рибара.

Јављаи се на води
да именујеш жену:

Из света су
ишчилеле речи.

17. 11. 1999.

КАЈОКО ЈАМАСАКИ, песник и преводилац, рођена је 1956. у Јапану. Живи и ради у Београду. Објавила је књиге: *Четири годишња доба — савремена јапанска хаику поезија* (Београд, 1994), *Распад Југославије* (Токио, 1993), *Моје село постојало је рајишије* (Токио, 1995), као и преводе *Раних јада* (Токио, 1995) и *Енциклопедије мртвих* Данила Киша (Токио, 1999). Добитник је награда за иностране преводиоце за 1995/96. годину Српског ПЕН центра. Угледна издавачка кућа *Шоши Јамада* из Токија издала је збирке њених несама: *Тори по шуме ни* (Птицама/1995) и *Убусуна, родина* (Родина, убусуна, 1999).

Превели са јапанског КАЈОКО ЈАМАСАКИ и СРБА МИТРОВИЋ